

ΚΛΕΙΡ

Τόμος Δ.

ΑΡΙΘΜ. 22 (94).

Συνδρομή, δωροεμπορία μέχρι 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου έκαστου έτους, έξαμηνος μόνον

και πρόσκλησις: Πανταχού φράγκ. χρ. 10 ή μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Δ.

τη 15/27. Νοεμβρίου 1888.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΝΕΤΙΚΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ.

Τὸ μελαγχολικὸν ἐκεῖνο θέλγητρον, ὅπερ ἔξασκεῖ ἡ Βενετία ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτομένου αὐτὴν, καθιστᾶ τὴν πόλιν ταῦτην ὅλως ἰδιαζόντως καὶ ἴδιορρύθμως ἐνδιαφέρουσαν. Πάνταχοῦ βλέπει τις τὰ ὑπερήφανα ἔργα καὶ μνημεῖα τῆς ἀρχαίας Ἰσχύος καὶ δόξης, ἀλλ᾽ ἡ παρηκμακυνά ὅψις τῆς πρώην ἀνθηρᾶς καὶ ἀκμαίας πόλεως ἀναμιμνήσκει ἡμᾶς ἀμέσως καὶ ἐντόνως ὅτι ἡ δόξα καὶ Ἰσχὺς ἐκείνη ἦτο φθαρτὴ καὶ πρόσκαιρος καὶ ἀπὸ πολλοῦ δὲν ὑφίσταται πλέον. Ἡ Βενετία πενθεῖ ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τῆς τύχης ἡνὶ ὑπέστη καὶ μόνον τὰ παλάτια τῆς μᾶς ὑπενθυμίζουσιν ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἦτο ποτὲ ἡ βασιλεῖς τῆς μεσογείου θαλάσσης, ἡ Ἰσχυρὰ καὶ φοβερὰ δημοκρατία, ἡ πλουσιωτάτη καὶ ὀριοτάτη πόλις τῆς Εὐρώπης. Πλουσία εἰς νίκας καὶ τιμάς, μεγάλης χώρας ἐν Ἰταλίᾳ κρατοῦσα, καὶ μέχρι τῆς Ἀνατολῆς ἐκτείνουσα τὴν δύναμίν της ἵστατο ἡ δημοκρατία τοῦ Ἅγιου Μάρκου ἀνευ ἀνταγωνιστοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ταραχαὶ καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι, οἵτινες ἐσπάρασσον τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐξήρτων αὐτὴν ἀλλοτε περισσότερον καὶ ἀλλοτε ὀλιγώτερον ἐκ τῶν Γερμανῶν αὐτοκρατόρων, οὓδολως ἔθιγον αὐτὴν. Ἐχουσαὶ ήσυχίαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὅτο καὶ εὐδαίμων: ὡς τὸ ἄριστα διοικούμενον κράτος, ως τὸ ἀνθηρότατον καὶ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Θ.

Βασιλεὺς τῆς Δανίας.

ἀκμαίότατον τῶν τῆς Εὐρώπης κρατῶν ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ, ὡς ἡ ἐνδοξός ἐστία τοῦ ἀβροτάτου πολιτισμοῦ, τοῦ μεγίστου πλούτου καὶ τῆς πολυτελείας, τῆς εὐθυμίας ζωηρότητος καὶ σφρίγους — οὕτω παρουσιάζεται ἡμῖν ἡ Βενετία περὶ τὰ τέλη τοῦ 15. καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16. αἰώνος.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ πόλις Βενετία εἶχε περὶ τὰς 200,000 κατοίκων. Διετήρει ἐν τῇ θαλάσσῃ 3000 ἐμπορικὰ

πλοῖα μὲ 17,000 ναύτας, 300 πολεμικὰ πλοῖα μὲ 8000 ἀνδρας, καὶ 45 τριήρεις (γαλέραις) μὲ 11,000 ἀνδρῶν πλήρωμα. Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐμπορευμάτων τῆς ἀνήρχετο ἐπησίως εἰς 10 ἑκατομμυρίων δουκάτων ἀξίαν. Μόνη ἡ ἐμπορία τοῦ κεχρυσωμένου δέρματος, τὸ δρόσιον μετεχειρίζοντο διὰ περιπετάσματα τῶν τοίχων, ἀνήρχετο εἰς 100,000 δουκάτων ἀξίαν. Ἐπίσης μεγάλη ἡτο ἡ ἐμπορία των βελούδων καὶ μεταξιών, τῶν τριχάπτων καὶ λαμπρῶν ὑαλουργημάτων. Οὐδιληρος ἡ Βενετία ἦτο ἀγορὰ ἐκ μεγαλοπρεπεστάτων ἐμπορικῶν καταστημάτων, οἷα οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἐν Εὐρώπῃ εὑρίσκοντο, καὶ αὐτὴ ἡ πόλις μὲ τὰς μεγάλοπρεπεῖς καὶ ἔσωθεν πλουσίως κεκοσμημένας ἐκκλησίας, μὲ τὸ ὀραῖα παλάτια, μὲ τοὺς καθαρούς δρόμους καὶ τὰς ἀπαστραπτούσας πλατείας, μὲ τὰς ἀπειραριθμουσι γεφύρας τὰς συνδεού-